

Біографія

Віталій Васильович Лавров народився 5 червня 1960 року в с. Біще Бережанського району Тернопільської області у сім'ї службовців. Батько, Василь Тихонович Лавров був вчителем біології і хімії, а також зооінженером. Мати, Ганна Олексіївна Лаврова працювала у колективному сільськогосподарському підприємстві. Шкільне дитинство у 1967-1975 рр. пройшло на живописних ландшафтах с. Великі Орлинці Красилівського району, що на Хмельниччині.

У 1975 р. Віталій Лавров поступив, а в 1979 р. закінчив Вінницький технікум залізничного транспорту МСШ СРСР на спеціальність «лісове господарство». Дипломну практику проходив на Чернігівщині робітником Бахмачської дистанції захисних лісонасаджень Південно-Західної залізниці МШС СРСР. А у 1979 р. був направлений у Ртищевську дистанцію захисних лісонасаджень, що у Саратовській і Пензенській областях РФ, де й одержав перший досвід керівника рівня «майстер». З 1979 по 1981 рр. ніс строкову службу в армії, у м. Псков РФ. Після демобілізації строкової служби в армії у 1981-1982 рр. працював на будівництві у Ростовській області РФ, водночас заочно навчаючись на підготовчому відділенні Української сільськогосподарської академії (УСГА, тепер це НУБіП, м. Київ). У 1982 р. очно поступив, а в 1987 р. закінчив лісогосподарський факультет УСГА, здобув кваліфікацію «інженер лісового господарства». В результаті успішного захисту дипломного проекту члени ДЕК рекомендували займатися наукою. Тому після одного вегетаційного періоду роботи помічником лісничого в Іллінецькому держлісгоспзасі Вінницького ОУЛГ МЛГ УРСР у грудні 1987 р. поступив до очної аспірантури на спеціальність 03.00.16 «Екологія» в Український науково-дослідний інститут лісового господарства та агролісомеліорації імені Г.М. Висоцького МЛГ України (УкрНДІЛГА). Під науковим керівництвом доктора с.-г. наук, професора П.С. Пастернака та за ефективної співпраці зі старшим науковим співробітником, кандидатом с.-г. наук В.П. Вороном успішно виконав програму досліджень. У 1994 р. у Дніпропетровському державному університеті (нині – ДНУ ім. О. Гончара) захистив дисертацію за спеціальністю 03.00.16 «Екологія» і здобув науковий ступінь кандидат біологічних наук. У 2003 р. отримав вчене звання старшого наукового співробітника за спеціальністю 06.03.03 «Лісознавство і лісівництво».

За 20 років роботи в УкрНДІЛГА (1987–2006 рр.) у складі колективу екологів лісу широко знаної наукової школи професора П.С. Пастернака пройшов шлях від аспіранта до провідного наукового співробітника лабораторії моніторингу і сертифікації лісів. Був відповідальним виконавцем 12 держбюджетних та 9 госпдоговірних науково-дослідних робіт, 6 міжнародних проектів (Міжнародний науковий фонд Дж. Сороса (Гранти UAD000, UAD200), UNDP, GEF-UNDP, GEF-PPG) з різних проблем за напрямом удосконалення методології синекологічної діагностики антропогенної трансформації лісів. Основні етапи подальшої науково-педагогічної роботи після закінчення аспірантури наведено нижче.

1988–1994 рр. – молодший науковий співробітник лабораторії екології Українського науково-дослідного інституту лісового господарства та агролісомеліорації імені Г.М. Висоцького (УкрНДІЛГА, м. Харків);

1994–1995 рр. – науковий співробітник сектору екології лісу лабораторії моніторингу і радіоекології лісу УкрНДІЛГА.

1995–2000 рр. – старший науковий співробітник сектору екології лісу лабораторії моніторингу і радіоекології лісу УкрНДІЛГА (з 1999 р. – лабораторія екології ландшафтів і агролісомеліорації), атестований на цій посаді 01.12.1996.

2000–2005 рр. – провідний науковий співробітник сектору сертифікації лісів лабораторії моніторингу та сертифікації лісів УкрНДІЛГА (обраний за конкурсом).

2005–2006 рр. – завідувач сектору сертифікації лісів лабораторії моніторингу та сертифікації лісів УкрНДІЛГА.

З 06.2006 р. – провідний науковий співробітник сектору сертифікації лісів лабораторії моніторингу та сертифікації лісів УкрНДІЛГА.

За сумісництвом у 2000–2006 рр. працював доцентом кафедри хімічної техніки і промислової екології у Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут», де розробив робочі програми і вів навчальні дисципліни: «Ландшафтна екологія», «Моделювання та прогнозування стану навколишнього середовища», «Моніторинг та методи вимірювання параметрів навколишнього середовища».

У 2006 р. на запрошення академіка НААН О.І. Фурдичка перейшов на роботу у м. Київ, до Інституту агроєкології УААН (нині – ІАП НААН) на посаду завідувача лабораторії економіки природокористування та охорони навколишнього природного середовища в агросфері. У 2008–2010 рр. працював завідувачем лабораторії ландшафтних екосистем відділу природокористування, охорони навколишнього природного середовища та економіки наукових досліджень ІАП НААН. У 2010 р. був завідувачем відділу економіки природокористування та сталого розвитку сільських територій ІАП НААН. У рамках науково-технічної програми УААН «Науково-практичне обґрунтування сталого розвитку агроєкосистем України» (2006–2015 рр.) продовжував займатися проблемами синєкології, збалансованого природокористування в агросфері та методології інтегрованого управління лісовими ресурсами. Одержані у згаданій програмі результати, а також напрацювання в УкрНДІЛГА (1995–2006 рр.) узагальнив у докторській дисертації на тему «Методологія сталого розвитку лісової галузі України: теорія і практика» (03.00.16 «Екологія»), яку він захистив в Інституті агроєкології у 2009 р.

За сумісництвом у 2009–2010 рр. був професором кафедри екологічної безпеки, а також професором кафедри з питань сталого розвитку, змін клімату та впровадження чистих технологій Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління при Мінприроди України (м. Київ).

У 2010 р. перейшов на роботу до Білоцерківського національного аграрного університету (БНАУ), де у 2010–2017 рр. був завідувачем кафедри

прикладної екології (з 2017 р. – кафедри загальної екології та ектофології) екологічного факультету. Виконував обов'язки голови НМК екологічного факультету БНАУ (з 2016 р.), голови робочої групи з оцінки змісту та якості надання освітніх послуг (з 2020 р.) та гаранта освітніх програм підготовки здобувачів третього (2019–2020 рр.) і другого (2020–2023 рр.) рівнів вищої освіти за спеціальністю 101 «Екологія» галузі знань 10 «Природничі науки». Вчене звання професора кафедри прикладної екології отримав у 2012 р. За сумісництвом у 2010–2015 рр. працював провідним науковим співробітником лабораторії агролісомеліорації та лісових екосистем ІАП НААН.

У 2023 р. перейшов на роботу до Комунального закладу вищої освіти “Вінницька академія безперервної освіти” на посаду професора кафедри екології, природничих та математичних наук, де працюю по теперішній час.

Сімейний стан:

Дружина, Лаврова-Рейнфельд Ірина Анатоліївна – у минулому викладач філософії в університеті, нині – пенсіонерка.

Син, Лавров Марк Віталійович – підприємець.